

Balada românului sărac

Stefan Doroftei Doimaneanu

Râde luna printre stele,
Râde că n'avem şosele.
Râde soarele-n amiezi,
N'avem nici autostrăzi.

Râde cerul între nori
Că n'avem măcar cărări
Pe care să se întoarcă
Cei plecaţi în ţări de marcă

Râde-n barbă domnul Faur
Că avem atâta aur,
Şi că meşterim cercei
Din alamă de doi lei!

Râde dracul în infern
Nu mai avem nici guvern,
Totul parcă-i luat de fluviu
Că aşa vrea domnul Liviu.

Plânge zarea cea de toamnă
Lotri nu se mai condamnă
Nici păduri nu mai avem
Suntem încă sub blestem.

Ne jupoiae parlamentul
(Costă mult stabilimentul),
Privilegii cât cuprinde,
Coarda tot mereu se-tinde.

Cum să mai trăieşti în ţară
Unde fură şi omoară
Găştii de hoţi cu ştabi în frunte
Făr' să ceară amănunte.

Am ucis necreştineşte,
Sfânta zi ne urmăreşte,
Suntem nişte bieţi români
Conduşi de nişte nebuni.